భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

జిల్లాల కార్మికుల సంఘం, కలకత్తా

వర్సెస్

జిల్లాల మాజీ కార్మికుల సంఘం మరియు మరొకరు

(పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్ మరియు కే.ఎన్.వాంఛూ న్యాయమూర్తులు)

పారిశ్రామిక వివాదం(ఇండస్ట్రియల్ డిస్ప్యూట్)-దురుద్దేశం(మాలాఫైడ్) జరిగిన వ్యాపార కేంద్రాల మూసివేత --అసలు మూసివేత ఉన్నప్పటికీ చట్టం దృష్టిలో మూసివేయబడకపోతే-పారిశ్రామిక వివాదాలు(అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం, 1950 (47(XLVII) ఆఫ్ 1950), ఎస్ ఎస్. 22, 23,25ఎఫ్ (సి).

అప్పీలుదారు కార్యకలాపాలు మరియు వ్యాపారంలో గణనీయమైన క్షీణత ఉన్నందున , మే 31, 1957 నాటికి కోరాపుట్ మరియు బెర్హంపూర్ (గంజాం) వద్ద ఉన్న రెండు స్థానిక ఏజెన్సీలను మూసివేయాలని ఒక తీర్మానం ద్వారా నిర్ణయించబడింది. అదే సమయంలో అప్పీలుదారు తన ఉద్యోగులను తగ్గించాలని కూడా ఆలోచించాడు మరియు డిసెంబరు 1, 1956 నుండి అమలులోకి వచ్చే విధంగా పది మంది ఉద్యోగులను తొలగించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఈ మూసివేత మరియు రీట్రెంచ్ మెంట్ ఫలితంగా ఉత్పన్నమైన పారిశ్రామిక వివాదం న్యాయనిర్ణయం కోసం పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్కు పంపబడింది. పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టంలోని ఎస్. 25ఎఫ్(సి) ద్వారా అవసరమైన చట్టబద్ధమైన నోటీసు అందజేయనందున పది మంది ఉద్యోగుల తొలగింపు చెల్లదని అప్పీలుదారు తరపున పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ముందు అంగీకరించారు. అలాగే ఆ తర్వాత తొలగించబడిన కార్మికులకు చట్టబద్ధమైన నష్టపరిహారం చెల్లించినట్లు తెలిపారు. మూసివేత ప్రశ్నకు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ మూసివేత విశ్వసనీయమైనది కాదని నిర్ధారణకు వచ్చింది మరియు చట్టపరమైన పర్యవసానంగా నిజమైన మూసివేత లేదని పేర్కొంది. తదనుగుణంగా తగ్గించిన(రిట్రెంచ్) పది మంది

కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, రెండు కేంద్రాల్లో పనిచేస్తున్న తమ ఉద్యోగులందరికీ కేంద్రాలు మూతపడనప్పటికీ వాస్తవంగా పనిచేస్తున్నట్లుగానే వేతనాలు ఇవ్వాలని అప్పీలుదారుని ఆదేశించింది.

ప్రత్యేక అనుమతి(స్పెషల్ లీవ్) ద్వారా అప్పీలపై : వాస్తవానికి రెండు ఏజెన్సీలు మూసివేయబడినప్పుడు, మాలాఫైడ్ల గురించిన అన్వేషణ, పేర్కొన్న రెండు ఏజెన్సీలను కొనసాగించాలని భావించాలి మరియు ఆ ప్రాతిపదికన అవార్డు ఇచ్చే అర్హత ట్రిబ్యునల్కు లేదని నిర్ధారించింది.

బనారస్ ఐస్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇట్స్ వర్క్ మెన్, [1957] ఎస్ సి ఆర్ 143, వివరించబడింది మరియు ప్రత్యేకించబడింది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్, అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెం. 169/1959

1957 రిఫరెన్స్ నంబర్ 2లో కటక్లో ఒరిస్సాలోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క జూన్ 26, 1958 నాటి అవార్డు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

ఎమ్.సి. సెతల్వాద్, భారతదేశం యొక్క అటార్నీ-జనరల్, విద్యా సాగర్ మరియు బి.ఎన్. ఘోష్, అప్పీలుదారుల కొరకు.

ప్రతివాది నం. 1 కొరకు ఎమ్.ఎస్.కె. శాస్త్రి మరియు ఆర్. పట్నాయక్.

ప్రతివాది నం. 2 కొరకు బి. పట్నాయక్.

1960. మార్చి 9. కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది గజేంద్రగడ్కర్, జె.-ఈ ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు అప్పీలుదారు, తేయాకు జిల్లా కార్మిక సంఘం(టీ డిస్ట్రిక్ట్ లేబర్ అసోసియేషన్) మరియు ప్రతివాదులు అప్పీలుదారు యొక్క మాజీ ఉద్యోగులు మరియు మరొకరి మధ్య పారిశ్రామిక వివాదం కారణంగా తలెత్తింది. దాని తీర్పు కోసం ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్కు సూచించబడిన వివాదం రెండు అంశాలను కలిగి ఉంది:-

"(ఎ) 1956 నవంబర్ 30న తేయాకు జిల్లాల కార్మిక సంఘం(లేబర్ అసోసియేషన్)కు చెందిన కోరాపుట్ మరియు గంజాం ఏజెన్సీలకు చెందిన పది మంది కార్మికుల తొలగింపు న్యాయబద్ధమైనదేనా. కాకపోతే, ఆ కార్మికులు ఎలాంటి ఉపశమనానికి అర్హులు?

(బి) మే 31, 1957 నుండి అమల్లోకి వచ్చేలా మెసర్స్ జార్డిన్ హెండర్సన్ లిమిటెడ్, కార్యదర్శులు(సెక్రటరీ), తేయాకు జిల్లా కార్మిక సంఘం(టీ డిస్ట్రిక్ట్ లేబర్ అసోసియేషన్)ద్వారా కోరాపుట్ మరియు గంజాం ఏజెన్సీల మూసివేత విశ్వసనీయమైనది కాదా: అలా అయితే, అదే యాజమాన్య నిర్వహణలో ఉన్న ఏదైనా ఇతర సంస్థలో కొన్ని ఇతర ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధికి బాధిత కార్మికులు అర్హులు కారా. విశ్వసనీయత లేకుంటే, ఆ కార్మికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?"

ఈ రిఫరెన్స్పై ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించిన అవార్డు, తగ్గించిన పది మంది కార్మికులకు నవంబర్ 30, 1956 నుండి మే 31, 1957 వరకు అన్ని వేతనాలు మరియు అలవెన్సులను చెల్లించాలని అప్పీలుదారుని నిర్దేశిస్తుంది మరియు ఇది అప్పీలుదారుని తదుపరి ఆదేశిస్తుంది మే 31, 1957 నుండి తగ్గించిన ఉద్యోగులతో సహా బెర్హాంపూర్ మరియు కోరాపుట్ ఏజెన్సీల ఉద్యోగులందరికీ, వారి అన్ని వేతనాలు మరియు అలవెన్సులు, అవార్డు ప్రచురించబడిన ఒక నెల వరకు, యాజమాన్యం ఎంచుకుంటే, చెల్లించవచ్చు ఏజెన్సీలను మూసివేయండి మరియు ఆ సందర్భంలో ఆ పది మంది ఉద్యోగులను తగ్గించడం గురించి తదుపరి నోటీసు అవసరం ఉండదు. ఎటువంటి విశ్వసనీయమైన మూసివేత అమలు చేయకపోతే, యాజమాన్యం ఇప్పటికీ వారిని రిట్రెంచ్ చేయాలనుకుంటే పది మంది ఉద్యోగులకు చట్టబద్ధమైన నోటీసుకు అర్హులు అని అవార్డు జోడించింది. ఇతర ఉద్యోగుల విషయానికొస్తే, వారు మునుపటిలాగానే వారి అన్ని వేతనాలు మరియు అలవెన్సులకు అర్హులు అని అవార్డు తెలియజేస్తుంది మరియు చట్టం దృష్టిలో ఏజెన్సీలు కొనసాగుతున్న ఏజెన్సీలుగా ఉంటాయి. ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా

ప్రస్తుత అప్పీల్లో అప్పీలుదారు ద్వారా ప్రత్యేకంగా అవార్డు యొక్క చివరి భాగం యొక్క చెల్లుబాటును మన ముందు సవాలు చేశారు.

అప్పీలుదారు కంపెనీ తన సభ్యులకు మాత్రమే సేవల పనితీరు హామీతో లిమిటెడ్ చేయబడింది మరియు 1917లో స్థాపించబడింది. అప్పీలుదారు సభ్యులు పశ్చిమ బెంగాల్ మరియు అస్సాంలోని అనేక తేయాకు తోటల యజమానులు మరియు తేయాకు తోటలకు వారి అవసరాలకు అనుగుణంగా సరఫరా చేయడానికి భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల నుండి కార్మికులను నియమించడం దీని ప్రధాన లక్ష్యం. జార్డిన్ హెండర్సన్ లిమిటెడ్ 1953 నుండి మరియు ఇప్పటికీ అప్పీలుదారు యొక్క కార్యదర్శులుగా ఉన్నారు. అప్పీలుదారు భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో స్థానిక ఏజెన్సీలు, లోకల్ ఫార్వార్డింగ్ ఏజెన్సీలు మరియు ఫార్వార్డింగ్ ఏజెన్సీలుగా పిలువబడే అనేక సంస్థలను కలిగి ఉన్నారు. లోకల్ ఏజెన్సీలు మరియు లోకల్ ఫార్వార్డింగ్ ఏజెన్సీల విధి ప్రధానంగా కార్మికులను నియమించడం మరియు ఫార్వార్డింగ్ ఏజెన్సీల విధులు ప్రధానంగా తేయాకు తోటలకు వచ్చి వెళ్ళే కార్మికులకు వసతి కల్పించడం మరియు పోషించడం.

అప్పీలుదారు యొక్క ఆర్థిక సంవత్సరం 1955-56 ముగిసే సమయానికి, అప్పీలుదారు యొక్క కార్యదర్శి 1956 నుండి 1959 వరకు సీజన్లలో వారి అంచనా కార్మిక అవసరాలకు సంబంధించి ఆవశ్యక సభ్యుల నుండి అంచనాలను స్వీకరించారు మరియు ఈ అంచనాలు సంవత్సరానికి 6,000 నుండి 10,000 మంది వరకు ఉన్నట్లు కనిపించింది. అయితే గతంలో అప్పీలుదారు సంస్థ సంవత్సరానికి సుమారు 30,000 మంది కార్మికులను నియమించుకునేది. అప్పీలుదారు కార్యకలాపాలు మరియు వ్యాపారంలో ఈ గణనీయమైన క్షీణత దాని ఏజెన్సీలలో కొన్నింటిని మూసివేసే సమస్యను లేవనెత్తింది. మార్చి, 1957 ప్రారంభంలో లేదా ఆ సమయంలో, కార్మిక అవసరాలు వేగంగా తగ్గుతున్నాయని మరియు దాని ఏజెన్సీలలో కొన్నింటిని మూసివేయడం అవసరమని అప్పీలుదారుకు

స్పష్టంగా కనిపించింది. ఆ తర్వాత, మార్చి 7, 1957న జరిగిన అప్పీలుదారు సాధారణ సమితి(జనరల్ కమిటీ) ఈ ప్రశ్నను పరిశీలించింది మరియు వీలైతే ఏప్రిల్ 1, 1957 నాటికి కొరాపుట్ మరియు బెర్హంపూర్ (గంజాం) వద్ద ఉన్న రెండు స్థానిక ఏజెన్సీలను మూసివేయాలని నిర్ణయించబడింది. ఈ తీర్మానాన్ని అనుసరించి ది. అప్పీలుదారు చివరికి మే 31, 1957లోగా పేర్కొన్న రెండు ఏజెన్సీలను మూసివేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్కు సూచించబడిన అంశాలలో ఒకటి ఈ మూసివేతకు సంబంధించింది.

దాదాపు అదే సమయంలో అప్పీలుదారు తన ఉద్యోగులను తొలగించాలని కూడా ఆలోచించాడు మరియు దాని నిర్ణయానికి అనుగుణంగా పది మంది ఉద్యోగులను డిసెంబర్ 1, 1956 నుండి తొలగించారు. ఈ రీట్రెంచ్మెంట్ అనేది తీర్పు కోసం ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్కు సూచించబడిన ఇతర సమస్య.

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు, అప్పీలుదారు తరపున పది మంది ఉద్యోగుల తొలగింపు చెల్లుబాటు కాదని, చట్టబద్ధమైన నోటీసు అవసరం అని అంగీకరించారు. ఎస్.25ఎఫ్(సి) అందించబడలేదు మరియు అప్పీలుదారు అంగీకరించిన పది మంది వ్యక్తులు మే 31, 1957 మూసివేత వరకు ఉద్యోగుల తగ్గింపు తేదీ వరకు పొందుతున్న అదే వేతనం మరియు అధికారాలకు అర్హులు. ఆ విధంగా వివాదాస్పద తగ్గింపు(ఇంప్యుగ్డ్ రిట్రెంచ్మెంట్)కు సంబంధించి స్థానం సందేహాస్పదంగా లేదు.

మూసివేత ప్రశ్నకు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ మూసివేత వాస్తవమా మరియు విశ్వసనీయత కలిగి ఉందా అని పరిగణించవలసి ఉందని గమనించింది. ఇది సాక్ష్యాన్ని పరిగణించింది మరియు దాని కార్యకలాపాలు మరియు పనిలో పతనానికి సంబంధించి అప్పీలుదారుకు ఉన్న భయాందోళనలు సమర్థించబడవని మరియు అప్పీలుదారు ప్రశ్నలోని రెండు ఏజెన్సీలతో కొనసాగించవచ్చని భావించారు. కోరాపుట్ మరియు బెర్హంపూర్ ఏజెన్సీలను మూసివేసిన వెంటనే అప్పీలుదారుడు

విజయనగరంలో మరో ఏజెన్సీని ప్రారంభించారనే వాస్తవాన్ని కూడా ధర్మాసనం పరిగణించింది, ఇది ఆంధ్రప్రదేశ్లోని ఒక ప్రదేశం, అయితే ఒరిస్సాలోని కోరాపుట్కు కొంత దూరంలో ఉంది. 1956 సెప్టెంబర్ 6న మూతపడిన విజయనగరం ఏజెన్సీని పునఃప్రారంభించాలని అప్పీలుదారు ఇచ్చిన వివరణ సంతృప్తికరంగా ఉందని ధర్మాసనం సంతృప్తి చెందలేదు. ఫలితంగా ట్రిబ్యునల్ మూసివేత నిజాయితీగా లేదని నిర్ధారణకు వచ్చింది మరియు చట్టపరమైన పర్యవసానంగా ఇది నిజమైన మూసివేత కాదని పేర్కొంది. ఈ తీర్మానం ఆధారంగానే రిట్రెంచ్ అయిన పది మంది కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, రెండు కేంద్రాల్లో పనిచేస్తున్న తమ కార్మికులందరికీ కేంద్రాలు మూతపడనప్పటికీ, వాస్తవంగా పనిచేస్తున్నట్లుగానే వేతనాలు చెల్లించాలని అప్పీలుదారుకు ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ఈ నిర్ణయానికి రావడంలో ట్రిబ్యునల్ బనారస్ ఐస్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇట్స్ వర్క్ మెన్(1) లో ఈ కోర్టు చేసిన పరిశీలనలపై ఆధారపడింది.

మూసివేత న్యాయబద్ధం కాదనే కారణంతో ఉద్యోగులకు చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారం సంబంధిత ఉద్యోగులందరికీ సక్రమంగా చెల్లించడం సర్వసాధారణం మరియు ఇప్పటి వరకు పది మంది తగ్గింపుకు గురైన కార్మికులకు సంబంధించినంతవరకు వారికి చట్టబద్ధమైన పరిహారం కూడా చెల్లించారనే విషయాన్ని విద్యాధిక అటార్నీ జనరల్ మాకు తెలిపారు. అప్పీలు సఫలీకృతమైనప్పటికీ, అప్పీలుదారు సంబంధిత ఉద్యోగుల నుండి ఎటువంటి మొత్తాన్ని తిరిగి క్లెయిమ్ చేయరని అప్పీలుదారు తరపున విద్యాధిక అటార్నీ జనరల్ ఖచ్చితంగా స్పష్టం చేశారు, అయితే చట్టంలో అలా చేయడానికి హక్కు ఉంటుంది.

అప్పీలుదారు మా ముందు చేసిన ప్రధాన ఫిర్యాదు ఏమిటంటే, మూసివేతను నాన్ ఎస్టా పరిగణించాలని మరియు ఏజెన్సీలు వాస్తవికంగా మూసివేయబడినప్పటికీ వాటిని కొనసాగించాలని మరియు మూసివేత నిజాయితీగా ఉండకపోయినా వాటిని కొనసాగించాలని ట్రిబ్యునల్ దిశానిర్దేశం చేయడం. మూసివేత

సరైనది కాకపోయినా, మూసివేత నిజానికి జరగలేదని అది అనుసరించడం లేదని వాదన. ఏజన్సీలను మూసివేయాలని భావించి, అదే ఏజెన్సీలు వేరొక వేషధారణతో అన్ని సమయాలలో పనిచేస్తున్నాయి అనే కోణంలో మూసివేత నెపం లేదా మూసివేత అభ్యర్థన అవాస్తవమైన సందర్భం కాదు. వాస్తవానికి ట్రిబ్యునల్ తీర్పు ప్రకారం కూడా ఏజెన్సీలు మూసివేయబడ్డాయి. మూసివేత యొక్క దుష్ప్రవర్తన గురించి కనుగొనడం తీవ్రమైన సందేహానికి తెరతీస్తుందని వాదించబడింది ఎందుకంటే చెప్పబడిన కనుక్కున్నదానికి ఎటువంటి చట్టపరమైన ఆధారాలు మద్దతు ఇవ్వలేదు మరియు ఒక కోణంలో నమోదు(రికార్డ్)లోని సాక్ష్యం యొక్క విలువకు వ్యతిరేకం. ఈ వివాదంలో గణనీయమైన శక్తి ఉందని మేము భావించాము. కానీ మూసివేత నిస్సందేహంగా చూపబడలేదని ఊహిస్తూ, మూసివేత అనేది ఒక కల్పితమని మరియు చట్టం దృష్టిలో ఏజెన్సీలు ఉనికిలో ఉన్నట్లుగా పరిగణించబడే కోణంలో ఇది అవాస్తవమని తప్పనిసరిగా అనుసరించాలా? ప్రస్తుత అప్పీల్లో మా నిర్ణయానికి ఇది చాలా పరిమిత అంశం.

బనారస్ ఐస్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇట్స్ వర్క్ మెన్(1) కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన పరిశీలనల ఆధారంగా ఈ అంశంపై ట్రిబ్యునల్ ముగింపును మేము ఇప్పటికే సూచించాము. అందువల్ల, ఆ పరిశీలనలను పరిశీలించి, అవి నిజంగా ట్రిబ్యునల్ తీర్మానాన్ని సమర్థిస్తాయో లేదో నిర్ణయించడం అవసరం. ఆ సందర్భంలో ఈ కోర్టు పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం (1950 చట్టం నం.48(XLVIII) యొక్క ఎస్.22 కింద దాని ముందు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదుపై లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయంతో వ్యవహరిస్తోంది. లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్లో అప్పీల్ పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో అప్పీలుదారు కంపెనీ తన వ్యాపారాన్ని మూసివేయాలని నిర్ణయించుకుంది మరియు జూలై 16, 1952 నుండి 30 రోజుల గడువు ముగిసిన తర్వాత వారి సేవలను రద్దు చేస్తున్నట్లు కార్మికులందరికీ నోటీసు ఇచ్చింది. ఆ చట్టంలోని ఎస్.22కి విరుద్ధంగా జరిగిన ఆరోపణపై చట్టంలోని ఎస్.23 కింద

ఫిర్యాదు చేసింది. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మూసివేత నిజాయితీగా ఉందని నిర్ధారించింది. విశ్వసనీయ కారణాలతో తన వ్యాపారాన్ని మూసివేయడానికి అప్పీలుదారుకు హక్కు ఉందని ఇది అంగీకరించింది; అయితే మూసివేతకు ముందే అనుమతి పొంది ఉండాల్సిందని అభిప్రాయపడింది. అందుకే దాని ప్రకారం అప్పీలుదారు చట్టం యొక్క 22(బి)వ్యతిరేక నేరానికి పాల్పడ్డాడు. ఈ నిర్ణయాన్ని కోర్టు రద్దు చేసింది. అలా చేయడం ద్వారా, చట్టంలోని ఎస్ ఎస్.22 మరియు ఎస్ ఎస్.23 యొక్క నిజమైన పరిధి మరియు ప్రభావాలను పరిగణించారు మరియు నిర్బంధ మూసివేత నిజాయితీగా ఉంటే, రెండు సెక్షన్ లలో ఏదీ అమలులోకి రాలేదని నిర్ధారించబడింది. అందువల్ల స్థాయి ఏమిటంటే మూసివేత నిజాయితీగా ఉంది మరియు అప్పీలుదారు చట్టంలోని ఎస్.22 ఉల్లంఘనలకు పాల్పడలేదు. ఎస్.23 యొక్క పరిధి మరియు ప్రభావంతో వ్యవహరించడంలో ఈ న్యాయస్థానం గమనించింది: ఎస్.22 ద్వారా విధించబడిన నిషేధాన్ని ఎత్తివేయడానికి అనుమతి కోసం ప్రార్థించే సందర్భం చాలా అరుదుగా ఉంది, యజమాని తన వ్యాపారాన్ని మూసివేసే హక్కును కలిగి ఉన్నప్పుడు మరియు నిజాయితీగా ఆ విధంగా చేస్తే, పరిశ్రమ ఉనికి కూడా కోల్పోతుంది". అప్పుడు ఇది జోడించబడింది: "ఒకవేళ కేవలం మూసివేత అనే నెపంతో లేదా అది దుర్మార్గంగా ఉంటే, చట్టం దృష్టిలో ఎటువంటి మూసివేత లేదు మరియు కార్మికులు పారిశ్రామిక వివాదాన్ని లేవనెత్తవచ్చు మరియు చట్టం యొక్క ఎస్. 23 క్రింద కూడా దావా వేయవచ్చు. ఈ చివరి పరిశీలనపైనే ట్రిబ్యునల్ తన నిర్ణయాన్ని కనుగొన్నది. గౌరవంతో మేము పరిశీలనలను చదవలేము, ఒక యోగ్యత లేని మరియు వర్గీకరణ చట్టం యొక్క ప్రతిపాదికన, మూసివేత దుర్మార్గంగా ఉన్నప్పుడల్లా అది అవాస్తవంగా మరియు ఉనికిలో లేనిదిగా పరిగణించబడాలి. ఈ న్యాయస్థానం చెప్పినది ఏమిటంటే, మూసివేత నెపంతో కేసుల్లో వాస్తవానికి ఎటువంటి మూసివేత జరగలేదు మరియు చట్టంలోని ఎస్.23 ప్రయోజనం కోసం చట్టబద్ధమైన మూసివేతకు సంబంధించి న్యాయస్థానం వ్యవహరిస్తున్నది, మూసివేత యొక్క నెపం వలె అదే తరగతికి

చెందినదిగా పరిగణించబడవచ్చు. కానీ ప్రస్తుత సందర్భంలో వాస్తవాలు వివాదాస్పదంగా లేవు. అక్కడ మూసివేత జరిగింది మరియు ఏజెన్సీలు మూసివేయబడ్డాయి మరియు వారి వ్యాపారం దెబ్బతింది. మూసివేత నిజాయితీగా లేదని తేలితే, దాని పర్యవసానాలు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం(ఇండస్ట్రియల్ డిస్ప్యూట్స్ యాక్ట్), 1947 లోని ఎస్.25-ఎఫ్ ఎఫ్ ఎఫ్ క్రింద అధిక పరిహారం చెల్లించాల్సిన బాధ్యత యజమానికి ఉంటుంది. అయితే వాస్తవానికి రెండు ఏజెన్సీలు మూసివేయబడినప్పుడు, దుష్ప్రవర్తన గురించి కనుగొనడం, పేర్కొన్న రెండు ఏజెన్సీలను కొనసాగించాలని భావించాలి మరియు అవార్డు ఎలా ఇవ్వబడుతుందనే నిర్ధారణను ఎలా సమర్థించగలదో చూడటం కష్టం. దాని ఆధారంగా ఆర్డర్ చేయవచ్చు. అంతేకాకుండా, మేము ఇప్పటికే సూచించినట్లుగా, మూసివేత యొక్క దుష్ప్రవర్తన గురించి కనుగొనడం కూడా తీవ్రమైన సందేహానికి తెరతీస్తుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, చెప్పబడిన కనుగొనబడినది కేవలం ఊహాగానాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు ఈ కేసులో జోడించబడిన సాక్ష్యాల విలువకు పూర్తిగా వ్యతిరేకం.

ఫలితం ఏమిటంటే, చట్టం దృష్టిలో మూసివేత జరగలేదనే దాని ఆధారంగా అప్పీలుదారుకు ఆదేశాలు జారీ చేసే అవార్డులో కొంత భాగం పక్కన పెట్టబడింది. అప్పీల్ ఆ మేరకు విజయవంతమైంది మరియు తప్పనిసరిగా అనుమతించబడాలి. పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి క్రమం ఉండదు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.